

[Lilli Gyldenkilde]

I øvrigt var jeg glad for den tale, hr. Waldorff holdt, for selv om vi ikke altid er helt enige, kunne jeg forstå, at vi et langt stykke vej var enige om, at der er så store problemer forbundet med det at være arbejdsløs, at vi er nødt til at arbejde videre i vores forskellige partier for at udvikle vores politik.

Jeg synes nok, man er i stand til at lave krumspring, når der bliver lagt en dagsorden på bordet, som man ikke rigtig kan komme uden om. Arbejdsministeren fortolkede denne dagsorden meget grundigt i retning af, at man godt kunne sige, der kunne være deltidsarbejde og delpensioner, medens SF, som er med til at fremsætte dagsordenen, netop har talt om, at det kan der ikke. Der er altså meget brede fortolkningsmuligheder i denne dagsorden, hvis det er det, man vil. Og det ville man så. Det var en gave denne 24. maj til hr. Svend Auken.

Må jeg endelig gøre opmærksom på, at man vel fra de borgerlige partiers side har set, at der står, at det er de samfundsmæssige og ikke samfundsøkonomiske virkninger, vi skal have en vurdering af på baggrund af en redegørelse, for hvis der havde stået de samfundsøkonomiske virkninger, havde det være i tråd med det, denne regerings politik går ud på, og den politik, den fører, men det står der ikke, der står de samfundsmæssige virkninger.

Til allersidst skal jeg blot bemærke, at der er kommet en ny vismandsrapport i eftermiddag, og den siger, at der vil blive 40.000 nye arbejdsløse i det kommende år. Det kommer meget à propos lige nu, hvor vi drøfter, hvordan vi får fordelt arbejdet bedre i vort samfund. Vi kan i hvert fald ikke leve med ikke at gøre noget. I øvrigt kan jeg love, at det ikke kun bliver en redegørelse, vi får til efteråret, det bliver også en ny forespørgselsdebat.

Lawaetz (FP):

Fru Lilli Gyldenkilde brugte udtrykket krumspring. Nu er der ikke så langt et krumspring fra samfundsmæssig til samfundsøkonomisk. Det hænger så nogenlunde sammen, for hvis det samfundsøkonomiske er i orden, er de andre samfundsmæssige ting også på plads, så krumspringet er da til at klare.

Vi har været omme ad mange ting i dag, og det munder tilsyneladende ud i en frede-

lig debat om, hvad man vil foretage sig et stykke tid fremover. Hr. Svend Auken mente, at man skulle spørge børnekommissionen – det behøver han ikke, nu, da han er fyldt 40 år – og ligestillingsrådet, men det er nok ikke det væsentligste i denne sag.

Hr. Hans Jørgen Jensen holdt en så smuk tale, at man kunne sidde og blive helt rørt over den, hvis man ikke var politisk involveret, og han kredsede om ordet fleksibilitet. Det er en udmærket tankegang, men i praksis kniber det nok lidt, når man samtidig tager afstand fra deltid.

Hvad angår dagsordenen, kan jeg sige, at fremskridtspartiet som et af vores vigtigste programpunkter hele tiden har arbejdet for at nedsætte arbejdsløsheden. Der står her helt nydeligt, at man skal gøre det af menneskelige hensyn – det er vi naturligvis også enige i – og at man skal vurdere, hvad en nedsættelse af arbejdstiden vil betyde samfundsmæssigt – jeg må ikke sige samfundsøkonomisk for fru Lilli Gyldenkilde. Ja, det er da klart, at man skal vurdere det, og så kan man jo vurdere, om man opnår det gennem længere barselhvile eller man opnår det gennem at bestille noget mere; det er med i vurderingen.

Andet afsnit i dagsordenen lyder: »Med sigte på at tilvejebringe et grundlag for at vurdere de samfundsmæssige virkninger af en sådan samlet arbejdstidspolitik opfordres regeringen til at indlede drøftelser med arbejdsmarkedets parter og til at give folkettingen en redegørelse herom inden udgangen af 1983.«

Det vil vi da se med interesse frem til, således at det sidste krumspring bliver, at fremskridtspartiet kan stemme for fru Lilli Gyldenkilde m. fl.s dagsorden. Det er noget historisk.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg vil gerne prøve at forklare hr. Lawaetz, hvad forskellen er mellem samfundsmæssig og samfundsøkonomisk.

Samfundsøkonomisk er spørgsmålet om, hvor meget der tjenes, hvordan det går med betalingsbalancen osv. Det anser vi også for væsentlige spørgsmål – især det sidste – men samfundsmæssig er et bredere begreb; det drejer sig også om, hvordan arbejdshumøret